

Lied

van de maand *september 2021*:

Uw woord omvat mijn leven

LB 119a

Heel ons leven

Lied van de Maand – september 2021

LB 119a Uw woord omvat mijn leven

‘Vandaag ben ik gaan lopen’ Thomas Acda zingt: ‘Vandaag ben ik gaan lopen, ik was het maanden al van plan, en waar ik loop is van nu af aan een weg.’ Dat past goed in onze tijd. ‘Je kunt het maken’ hoor je in vele talen: Obama: ‘Yes we can’ en Merkel: ‘Wir schaffen das!’ Psalm 119 leert dat het meer voeten in de aarde heeft. Je kunt niet zonder God op weg gaan, Zijn Woord is een lamp voor jouw voet.

Laatst hoorde ik een preek over de beginverzen van psalm 119. De predikant stelde dat weinig mensen psalm 119 als hun lievelingspsalm zullen kiezen. Lang, saai en het gaat maar over de wet. Wie beleeft er nou plezier aan de wet? Hij vertelde dat psalm 119 een *acrostichon* is. Elke strofe begint met een letter uit het Hebreeuwse alfabet, de psalmtekst is één doorlopend gedicht. En daarin gaat het niet over de wet in de betekenis van de tien geboden, maar over de Thora, de lessen die de weg wijzen voor het hele leven.

Dat statement, wegwijst voor het leven, wordt prachtig en ontroerend verwoord in de eerste twee zinnen van het lied van deze maand: *‘Uw woord omvat mijn leven en tilt het aan het licht’*. Je denkt hierbij eerst aan *Gods Woord*, de Bijbel. Maar de zin reikt veel verder, hier klinkt een echo van de Schepping. ‘In het begin was het woord’ (Joh. 1,1), ‘God zei: er moet licht komen’, ‘God zei: laten Wij mensen maken’. Daar wijst ook de retorische vraag die volgt op: *‘Hebt Gij zo door uw spreken niet alles opgericht?’* (1)

Het lied gaat over slechts enkele verzen uit de lange psalm (89-112). Het kent één motto: God staat aan het begin en Hij staat aan het einde, zonder Hem kun je geen stap zetten. Dat is ook het antwoord aan Thomas Acda en al die anderen: *‘De paden die ik zelf bedacht zijn doelloos doodgelopen. Zij voerden in de nacht.’* (2) Er is lef voor nodig om op stap te gaan, een christen is geen bankzitter. Hij heeft er zelfs plezier in, want hij hoort Gods voetstap. Is ‘roeping’ hier een te groot woord?

*God, laat mij nooit verliezen de vreugde om uw woord,
de moed mijn weg te kiezen waar ik uw voetstap hoor.
En overtuig mij dag aan dag dat Gij mij hebt geroepen, ja, dat ik leven mag!*

Als je zo jouw weg kiest, ga je met vertrouwen op pad: *‘Uw woord zet mij op vaste grond’*(1). *‘Waar Gij betrouwbaar voorgaat ontvouwt zich weer een weg’* (2).

Niet dat alles dan vanzelfsprekend goed komt: Het blijft ‘mijn zoekend leven’, en ‘zwerven smaakt bitter. Maar God geeft er een andere geur en kleur aan: ‘Gij hebt het zoet gemaakt.’ Op die manier ontwikkel je ook ongevoeligheid voor meewarige blikken en snerende opmerkingen van hen die jouw geloof maar ouderwets en niet van deze tijd vinden: *‘Mij raakt niet meer het smalen dat ik mij aan U bond.’* (3)

Er komt zelfs iets van trots bij je op, over de God die met zijn woord jouw mond vult met louter leven (1): *‘Op U laat ik mij voorstaan, ik ben aan U gehecht’* (2).

Wordt psalm 119 dan toch jouw lievelingspsalm? In ieder geval ga je hem anders zingen: *‘Uw woorden te herhalen is honing in mijn mond’* (3).

Zing vooral dit lied en dan in wandeltempo, zoals je op jouw weg voortgaat, gestaag maar niet te snel, anders raak je achter adem.

© Steunpunt Liturgie

- Bovenstaande tekst, geschreven door Henk Schaafsma, mag (met bronvermelding) overgenomen worden, in samenhang met het zingen van dit lied in de kerkdienst.
- Een uitgebreide bespreking is te vinden op: https://www.liedboekcompendium.nl/lied/119a-uw-woord-omvat-mijn-leven-9_9_0. Daar is ook een geluidsvoorbeeld te vinden.
- De prachtige melodie - met veel diepgang en ambachtelijkheid - is van Willem Vogel. Zie voor een zetting o.a. de begeleidingsbundel bij het Liedboek.